

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/93/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119211043
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7119211043.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu N. X., B.. XX.X.XXXX, W.Š., G. XX, zast. Mgr. Tomášom Čerepánom, advokátom, Advokátska kancelária, Košice, Štúrova 27, proti žalovanému Mestská časť Košice - Sídlisko Ťahanovce, Košice, Americká trieda 15, o zaplatenie 500,- eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 19C/30/2019-16 z 26.11.2019 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Žalobu zamietol a II. rozhodol, že žalovanému vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal pôvodne voči žalovaným v 1. rade: Mestská časť Košice - Sídlisko Ťahanovce, Americká trieda 15, Košice, v 2. rade: Ing. T., X. W., X.O. XX a v 3. rade: T. K., zamestnankyňa žalovaného v 1. rade, solidárneho zaplatenia sumy 500 EUR titulom náhrady škody, na tom skutkovom a právnom základe, že žalobca sa ako predajca poľnohospodárskych prebytkov dňa 21.3.2016 dostavil na predajné miesto žalovaného v 1. rade, kde mienil ponúkať na predaj bahniatka, avšak zistil, že doma si zabudol stravu, kliešte a stužky potrebné na správne naaranžovanie predávaných produktov, preto pomocou kladky a reťaze zabezpečil predajné miesto a išiel po zabudnuté veci. Keď sa vrátil, pri jeho predajnom mieste uvidel žalovaného v 2. rade a žalovanú v 3. rade, oboch ako zamestnancov žalovaného v 1. rade, pričom žalovaný v 2. rade držal v rukách kliešte a reťaz bola rozstrihnutá, tovar poškodený a porozhadzovaný po celom predajnom mieste. Potom, čo sa žalovaného v 2. rade spýtal, akým právom mu poškodil predávaný tovar, žalovaný mu odpovedal, že to tak nariadil starosta mestskej časti JUDr. S. X.. Konaním žalovaných v 2. a 3. rade došlo k zničeniu ponúkaného tovaru a k znemožneniu jeho ďalšieho predaja, čím žalobcovi vznikla škoda vo výške 240 EUR. Následne dňa 24.3.2016 žalobca na predajnom mieste žalovaného v 1. rade ponúkal na predaj tovar - bahniatka, chren, korbáče, ktoré sám plietol, pričom v tento deň sa žalovaný v 2. rade opätovne na predajné miesto dostavil, začal žalobcu obťažovať a zdržiavať ho pri predaji, a keďže na výzvu žalobcu nech neprovokuje a ide preč, žalovaný v 2. rade odmietol odísť, medzi nimi došlo ku hádke, ku ktorej boli privolaní príslušníci mestskej polície a neskôr aj príslušníci PZ SR. Po tomto incidente sa žalobca na predajné miesto vrátil až o 16:30 hod., ale toto už bolo zatvorené. Konaním žalovaného v 2. rade bolo tak žalobcovi zabránené v predaji výrobkov v čase od 11.00 do 17.00 hod., čím mu bola spôsobená ďalšia škoda vo výške 190 EUR. V dňoch 21.3.2016 a 24.3.2016 konaním žalovaného v 2. rade bola žalobcovi spôsobená škoda vo výške 430 EUR na ušlom zisku za predaj ponúkaného tovaru a ďalšia škoda vo výške 70 EUR, ktorá mu vznikla v súvislosti s prepravou tovaru na predaj a cenou jeho práce. O žalobe bolo čiastočne

právoplatne rozhodnuté tak, že súd žalobu voči žalovaným v 2. a v 3. rade zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie týchto žalovaných. Súčasne nárok týkajúci sa žalovaného (v 1. rade) vylúčil na predmetné konanie ako samostatné konanie.

3. Súd po vykonanom dokazovaní nemal medzi stranami sporu za sporné, že v súvislosti s tvrdeným poškodením bahniatok zo dňa 21.3.2016 a v súvislosti s incidentom zo dňa 24.3.2016 bolo vedené priestupkové konanie na Okresnom úrade Košice, číslo priestupku 2016/2217/BUS, v ktorom bolo priestupkové konanie zastavené z dôvodu, že zodpovednosť za priestupok zanikol. Vychádzajúc z § 420 ods. 1, ods. 2 a § 442 ods.1. Obč. zák. urobil záver, že predmetom sporu je nárok žalobcu uplatnený voči žalovanému titulom náhrady škody za nesporného skutkového tvrdenia, podľa ktorého sa žalobca v dňoch 21.3.2016 a 24.3.2016 dostavil na predajné miesto žalovaného, kde mienil predávať tovar, v ktorých dňoch stretol na predajnom mieste Ing. T. T. a T. K. ako zamestnancov žalovaného, pričom žalobca tvrdí, že v týchto dňoch konaním Ing. T. T. a T. K. mu vznikla škoda, ktorú si uplatňuje predmetnou žalobou. Žalovaný sa v konaní od začiatku bránil tým, že žalobca nepreukázal, že by zo strany žalovaného (konaním jeho zamestnancov) došlo k protiprávnemu konaniu, ani že by mu v rozhodnej dobe vznikla akákoľvek škoda, teda namietal nenaplnenie základných predpokladov pre vznik zodpovednostného vzťahu na strane žalovaného. V tejto súvislosti súd konštatoval, že žalobca má nielen povinnosť tvrdenia, ale tiež povinnosť preukázania tvrdených skutkových okolností. Z vykonaného dokazovania konštatoval, že žalobca neunesol svoju dôkaznú povinnosť, pretože odôvodnenosť svojho nároku podporil výlučne tvrdením o protiprávnom konaní žalovaného, pokiaľ ide o rozhodnú dobu a výlučne tvrdením o vzniku škody. Navrhovaná svedkyňa a ani do konania žalobcom predložené listinné doklady (viď body 8. až 10. odôvodnenia rozsudku) nie sú dôkazom tvrdeného protiprávneho konania žalovaného v rozhodnej dobe a tvrdeného vzniku škody v konkrétne uplatnenej výške. Z prevedeného dokazovania súdu vyplynulo, že vypočutá svedkyňa T. L. sa vedela vyjadriť iba k dátumu 24.3.2016, avšak spôsobom, že nevie, čo sa dialo pri predajnom stole žalobcu. Z listinného dokladu - Čestné prehlásenie, pod ktoré sa podpísali J. Š., L. U., N. G., Y. P., H. G., W. W. mu vyplynulo, že podpísané osoby sa vyjadrovali bez bližšej konkretizácie k tomu, ako starosta opakovane bezdôvodne nedovolil žalobcovi predávať tovar na predajnom mieste žalovaného a pokiaľ konkretizovali určité konanie v konkrétne dni, tieto sa netýkali rozhodného obdobia. Z Čestných prehlásení T. W. súdu vyplynulo, že tento sa vyjadril k udalosti z dátumu 21.3.2016, v ktorom potvrdil, že na predajnom mieste, kde predával žalobca, videl poškodené bahniatka, ktoré už neboli predajné, súčasne sa nezmieňuje o tom, kto konkrétne tieto bahniatka mal poškodiť. Poukázal na to, že dôkazom preukazujúcim opodstatnenosť uplatneného nároku nie je ani priestupkové konanie vedené na príslušnom úrade, ktoré bolo zastavené z dôvodu, že zodpovednosť za priestupok zanikla. Aj z výpovedí p. T. a p. K. ako pôvodne žalovaných v 2. a v 3. rade mu vyplynulo, že títo popreli, že by dňa 21.3.2016 poškodili tovar žalobcu, súčasne podotkli, že žalobca aj po incidente zo dňa 24.3.2016 predával ďalej svoj tovar. Pokiaľ žalobca v konaní navrhol vypočuť ako svedka T. W., súd nemohol vyhovieť tomuto návrhu, pretože medzičasom zomrel. Súd nevyhovel návrhu žalobcu na vypočutie príslušníkov mestskej polície, pretože hoci mestská polícia bola privolaná k incidentu z 24.3.2016, jeho zamestnanci neboli svedkami údajného poškodenia tovaru z 21.3.2016, a pokiaľ ide o dátum z 24.3.2016, súdu nebolo zrejmé, akým spôsobom by sa navrhovaní svedkovia mali vedieť vyjadriť k tvrdeniu žalobcu o tom, že v tento deň sa vrátil na predajné miesto o 16.30 hod., kedy už nemohol predávať tovar, čím mu bola spôsobená škoda 190 EUR. Žalobca tak v predmetnom konaní nepreukázal, že by žalovaný 21.3.2016 (konaním jeho zamestnancov) poškodil tovar žalobcu určený na predaj, a že by mu po tomto tvrdenom poškodení znemožnil ďalší predaj, a žeby 24.3.2016 znemožnil žalobcovi po incidente, ku ktorému bola privolaná hliadka mestskej polície a neskôr PZ SR, predávať na predajnom mieste tovar a navyše žiadnym spôsobom nepreukázal vznik konkrétnej škody, či už v podobe poškodeného tovaru alebo v podobe ušlého zisku, pretože svoju dôkaznú povinnosť vo vzťahu k uplatnenému nároku si splnil iba v rovine tvrdenia, ktoré súčasne žalovaný od začiatku poprel. Z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcu, preto súd jeho žalobu zamietol ako nedôvodnú. Výrok o náhrade trov konania oprel o § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaný bol v konaní úspešný a má preto právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi. Nakolko však žalovanému žiadne preukázateľné trovy nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ C.s.p. t.j., že súdne nesprávnym procesným postupom znemožňujú strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo

veci, že súd nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Poukázal na to, že nielen tvrdil, ale aj preukázal, že škoda mu vznikla v dôsledku postupu žalovaného. Tvrdil, že žalovaný mu opakovane bezdôvodne znemožňoval uskutočňovať predaj a to tak, že zamietol predaj 8 dní: 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., a 16.3.2016, čím mu spôsobil škodu vo výške 240 EUR, čo predstavuje ušlý zisk z predaja. Táto výška je špecifikovaná na základe ceny predávaného tovaru a ujmy spočívajúcej v tom, že u žalobcu ako poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu jeho majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Tieto svoje tvrdenia podložil dôkazmi, ktorými sú Čestné prehlásenie, pod ktoré sa podpísali J. Š., L. U., N. G., Y. P., H. G., W. W.. Súd sám uviedol, že podpísané osoby sa vyjadrovali k tomu, ako starosta opakovane bezdôvodne nedovolil žalobcovi predávať tovar na predajnom mieste. Žalobca si preto uplatňoval zaplatenie sumy vo výške škody, ktorá mu týmto konaním žalovaného vznikla. Ďalej dôsledkom konania žalovaného dňa 24.03.2016 museli byť na predajné miesto privolaní príslušníci mestskej polície a neskôr aj príslušníci PZ SR. Vzhľadom na to, že incident zapríčinil žalovaný a žalobcovi tak bolo v dôsledku šetrenia priestupku znemožnené vykonávať predaj, opäť vznikla žalobcovi škoda vo výške 190 eur - titulom ušlého zisku, keďže sa žalobca vrátil na predajné miesto až v čase kedy už nebol oprávnený tovar predávať. Mal za zrejmé, že súd nevykonával dôkazy navrhované žalobcom na preukázanie jeho tvrdení, nakoľko práve príslušníci mestskej polície by vedeli uviesť čas, v ktorom bol priestupok prešetrovaný, a teda by z uvedeného vyplývalo, že žalobca nemohol byť v tom čase na predajnom mieste a predávať tovar. Žalobcovi tiež vznikla skutočná škoda na reťazi, čo nebolo v konaní sporné, keďže žalovaný nepoprel, že 21.3.2016 v súvislosti s realizovanou kontrolou prešikli reťaz na predajnom mieste. Zdôraznil, že otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Na strane žalobcu došlo k vzniku škody, ušlého zisku spočívajúceho v konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku žalobcu, pričom pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u žalobcu ako poškodeného je s ohľadom na existujúce okolnosti tohto prípadu vysoko pravdepodobná až blížiac sa k istote. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na konanie.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu, o.i. uviedol, že mestská časť Košice - Sídliisko Ťahanovce mala v preadsadenej občianskej vybavenosti na Budapeštianskej ulici číslo 34-36 zriadené predajné miesto na ambulantly predaj poľnohospodárskych prebytkov. Toto predajné miesto na ambulantly predaj bolo v roku 2018 zrušené z dôvodu realizácie stavby "Obchodné centrum Ťahanovce". Podmienky predaja poľnohospodárskych prebytkov upravovalo všeobecne záväzne nariadenie mestskej časti Košice - Sídliisko Ťahanovce číslo 1/2011 o zriadení predajného miesta na ambulantly predaj poľnohospodárskych prebytkov a organizovaní príležitostných trhov. Podľa všeobecne záväzného nariadenia číslo 1/2011 sa predaj poľnohospodárskych prebytkov mohol realizovať v čase od 1. mája do 15. októbra kalendárneho roku v čase od 8,00 do 18,00 každý deň okrem nedele. Predaj poľnohospodárskych prebytkov z vlastného pozemku alebo záhrady sa realizoval na základe vydaného potvrdenia príslušného miestneho alebo obecného úradu o vlastníctve pôdy, resp. záhrady a na základe písomného povolenia mestskej časti Košice - Sídliisko Ťahanovce. Predajné miesto na ambulantly predaj poľnohospodárskych prebytkov bolo majetkom mestskej časti, uzamykali a otvárali ho zamestnanci miestneho úradu. Žiadny z predajcov nebol oprávnený uzamykať tento priestor vlastnými zámkami. Zamestnanci mestskej časti pri otváraní predajného miesta dňa 21.3.2016 zistili, že na predajnom mieste boli na viacerých stoloch rozložené bahniatka a vstupné dvere boli uzamknuté reťazou. Nakoľko išlo o majetok mestskej časti, zamestnanci otvorili predajné miesto a bahniatka uložili na jeden stôl, pričom k ich poškodeniu nedošlo. Poznamenal, že pri bahniatkach neboli žiadne identifikačné údaje. Zamestnanci mestskej časti nemohli zistiť, komu patrí tento tovar a ani kto uzatvoril predajné miesto. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný mu bezdôvodne opakovane znemožňoval uskutočňovať predaj a to tak, že zamietol predaj v dňoch 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., a 16.3.2016 uviedol, že podľa všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Košice - Sídliisko Ťahanovce číslo 1/2011 sa predaj poľnohospodárskych prebytkov mohol realizovať v čase od 1. mája do 15. októbra kalendárneho roku v čase od 8,00 do 18,00 každý deň okrem nedele. V dňoch uvádzaných žalobcom, t.j. v mesiaci marci 2016 nebolo možné uskutočňovať predaj poľnohospodárskych prebytkov nielen žalobcovi, ale žiadnemu inému záujemcovi. Výnimka na povolenie predaja poľnohospodárskych prebytkov a teda otvorenie a sprístupnenie predajného miesta na ambulantly predaj bola daná týždeň

pred veľkonočnými sviatkami, kde aj žalobca v dňoch 21.3.2016 a 24.3.2016 mal možnosť predávať svoje poľnohospodárske prebytky. K incidentu medzi žalobcom a zamestnancom mestskej časti, ku ktorému došlo 24.3.2016, uviedol, že príslušníci Policajného zboru Slovenskej republiky a okoloidúcej hliadky Mestskej polície Košice, stanica Ťahanovce boli privolaní z dôvodu slovného a fyzického napadnutia zamestnanca mestskej časti, ktorý vykonával upratovanie obchodnej pasáže žalobcom N. X.. Dňa 24.3.2016 zamestnanec mestskej časti Ing. T. T. zabezpečoval upratovanie obchodnej pasáže na Budapeštianskej ulici, pričom asi okolo trištvrté na jedenásť N. X. slovne a fyzicky napadol Ing. T. T. a vytlačil ho z predajného miesta, s tým, že tam nemá čo robiť. Nakoľko vystupovanie žalobcu N. X. bolo hlučné, k zabezpečeniu verejného poriadku bola privolaná hliadka PZ SR a súčasne prišla aj hliadka mestskej polície, stanica Ťahanovce a následne bol N. X. predvedený na Obvodné oddelenie PZ SR Košice Ťahanovce. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, keď je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na dôvody, ktoré v celom rozsahu odkazuje, keďže sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalobcom, ktoré odvolanie nie je spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom sa opakujú skutočnosti uvádzané žalobcom už pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd riadne a presvedčivo vysporiadal.

8. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ C.s.p.

9. Ani jeden z vyššie uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

10. Odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. t.j., že súdnym správnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces nie je daný.

11. Odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b/ t.j., že postupom súdu bolo porušené právo strany sporu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, je vo vzťahu k uvedenému dôvodu obsah práva na spravodlivý proces pomerne široký a medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť v zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. K porušeniu práva na spravodlivý proces musí súd prihliadať ex offio, teda z úradnej povinnosti.

12. Odvolací súd nezistil v postupe súdu prvej inštancie, aby porušil právo žalobcu na spravodlivý proces, ktorý okrem iného v odvolaní ani neuvádza, akým postupom súdu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

13. Inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa § 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p. podľa ustálenej praxe sú všetky vady, prejavujúce sa v inom postupe súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

14. V odvolaní žalobca neuvádza žiadnu skutočnosť, ktorá by zakladala existenciu tohto odvolacieho dôvodu, pritom ani odvolací súd nezistil takú skutočnosť, ktorá by zakladala existenciu tohto odvolacieho dôvodu, preto tento odvolací dôvod nie je daný.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

16. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

17. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany i podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

18. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, tzn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní žalovanej.

19. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p. t.j., že súd nevykonal dôkazy potrebné na riadne zistenie skutkového stavu, odvolací súd uvádza, že ani tento odvolací dôvod nie je daný. Súd vykonal všetky dôkazy potrebné na riadne zistenie skutkového stavu, správne ich aj vyhodnotil a vyvodil z nich správne právne závery. Žalobca namietal, že súd nevykonal dôkaz, a to výsluch príslušníkov mestskej polície.

20. Odvolací súd dodáva, že vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu ako aj prípustnosti jeho vykonania, je úlohou a doménou súdu, to znamená, že súd rozhodne, či navrhovaný dôkaz stranou sporu vykoná alebo nevykoná, t.j., či vykoná dôkaz, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorý dôkaz je aj rozhodný pre správne zistenie skutkového stavu a následne aj správne právne posúdenie prejednávanej veci.

21. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia zdôvodnil, prečo nevykonal dôkaz - vypočutie príslušníkov mestskej polície, s čím sa odvolací súd stotožňuje.

22. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu, že žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovaný 21.3.2016 (konaním jeho zamestnanca) poškodil tovar žalobcu určený na predaj, a že by mu po tomto tvrdenom poškodení znemožnil ďalší predaj, a že by 24.3.2016 znemožnil

žalobcovi po incidente, ku ktorému bola privolaná hliadka mestskej polície a neskôr PR SR predávať na predajnom mieste tovar a navyše žiadnym spôsobom nepreukázal vznik konkrétnej škody, či už v podobe poškodeného tovaru alebo v podobe ušlého zisku, pretože svoju dôkaznú povinnosť vo vzťahu k uplatnenému nároku si splnil iba v rovine tvrdenia, ktoré súčasne žalovaný od počiatku poprel, z uvedeného dôvodu, že neunesol dôkazné bremeno.

23. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok ako vecne správny.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.

25. Náhrada trov odvolacieho konania stranám sporu nebola priznaná, lebo žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, avšak žiadne trovy odvolacieho konania mu nevznikli.

26. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).